

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 163

гр. Варна, 13.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно частно
гражданско дело № 20233000500108 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 ал.1, т.1 ГПК и е образувано по
частна жалба на Н. А. Н. против определение №623/15.02.2023 г., постановено
по гр. дело №2431/2022г. по описа на Окръжен съд – Варна, с което е
прекратено производството по същото дело поради липса на положителната
процесуална предпоставка за предявяване на иска – изчерпана
административна процедура за обезщетение за реди по глава трета "а" от
ЗСВ, по която няма постигнато споразумение.

Жалбоподателят е настоявал, че определението на окръжния съд е
недопустимо, евентуално - неправилно, като е молил за обезсилването,
евентуално отмяната му и за връщане на делото на окръжния съд за
продължаване на производството със задължителни указания. Навел е
оплаквания, че: - недопустимо определението било постановено от
Варненския окръжен съд, вместо от Добричкия окръжен съд, пренебрегвайки
определението по подсъдността на Варненския апелативен съд, с което то е
било пратено на Районен съд Добрич; определението било постановено от
пристрастен съд, предвид водено от ищеца с окръжен съд Варна гражданско
дело; - за допустимостта на иска по чл. 26 от ЗОДОВ не се изисквало
предварително провеждане на административната процедура пред ИВСС; - не
му бил даден срок и указания от съда да изложи обстоятелства във връзка с
провеждане на административната процедура по чл. 60 в ЗСВ преди
прекратяване на производството по делото, като е приложил в тази връзка
извлечение от сайта на ВСС за подадено през 2021 г. заявление.

Районен съд Варна е подал писмен отговор на жалбата, с който е оспорил
същата и по съображения за неоснователността ѝ е молил за потвърждаване
на обжалваното определение.

Частната жалба е подадена в срок, от страна с правен интерес от обжалване на неизгодното за нея прекратително определение на окръжния съд, редовна е и допустима, а разгледана по същество тя е основателна по следните съображения:

Производството пред окръжния съд е било образувано по искова молба на Н. А. Н. срещу Районен съд –Варна за заплащане на сумата от 25100 лв. - обезщетение по чл.2б от ЗОДОВ за неимуществени вреди от нарушение на правото за разглеждане и решаване на ч.гр. дело №14285/2020г. в разумен срок.

Определението е постановено от окръжен съд –Варна, пред който е образувано производството след прекратяване на делото и изпращането му по правилата на родовата подсъдност от ДРС. Затова и оплакванията за недопустимостта на обжалвания акт с оглед изпращането на осн. чл. 23 ГПК от ВАпС на делото за разглеждане от ДРС, след отводи на районните съдилища от района на ВОС, са неоснователни.

Окръжен съд Варна не е страна в производството, поради което и не са били налице предпоставките по чл.22, ал.1, т.1 ГПК, а за наличието на такива по чл.22, ал.1, т.6 ГПК, които освен това съдът сам преценява, не са изложени конкретни твърдения от жалбоподателя. Затова и оплакванията в тази връзка са несъстоятелни.

Както правилно е посочил и първостепенния съд, в чл. 2б, ал. 1 ЗОДОВ (ДВ, бр. 98 от 2012 г.) е уредена самостоятелна хипотеза на отговорност на държавата за вреди, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС, като приложим е редът по ЗОДОВ, съгласно чл. 8, ал. 1 ЗОДОВ. По приключени производства, какъвто е и настоящия случай, искът по чл. 2б ЗОДОВ е допустим само когато е изчерпана административната процедура за обезщетение за вреди по реда на глава трета "а" от ЗСВ, по която няма постигнато споразумение - чл. 8, ал. 2 ЗОДОВ.

В случая, исквата молба на Н. А. Н. не е съдържала твърдения относно изчерпване на административната процедура за обезщетение за вреди по реда на глава трета "а" от ЗСВ, поради което и съдът е бил длъжен да даде указания на страната да изложи обстоятелства в тази връзка преди да направи преценка за недопустимост на иска. Твърденията на частния жалбоподател в жалбата му пред настоящата инстанция за наличие на такова сезиране, заедно с приложената извадка от сайта на ВСС са индиция за образуване на такова производство пред административния орган, като наличието на предвидените предпоставки за допустимостта на иска следва да бъдат подложени на преценка след представяне на доказателства от страната за наличието на предпоставките по чл.8б, ал.2 от ЗОДОВ. В този смисъл като е прекратил

производството без да е извършил преценка на доказателствата в тази връзка, включително без да е дал указания на ищеца да изложи обстоятелства и представи доказателства за допустимостта на иска си съгл. изискванията на чл. чл.8б, ал.2 от ЗОДОВ, окръжният съд е процедирал неправилно и постановеното определение за прекратяване на делото, поради недопустимост на иска следва да бъде отменено и делото – върнато на окръжния съд за продължаване на производството от момента на проверката за допустимостта на иска.

С оглед изложените съображения, Варненският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №623/15.02.2023 г., постановено по гр. дело №2431/2022г. по описа на Окръжен съд – Варна и **ВРЪЩА** делото на Варненския окръжен съд за продължаване на производството по делото от момента на проверката за допустимостта на иска с оглед горните указания.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____